

tilstaaet Lehnbesidderen nogen Præmie for kun at sælge ved Fæstledighed og til Andre end Fæsterens Børn og Arvinger.

Solst: Det er aldeles rigtigt, som ogsaa ved Begyndelsen af denne Discussion er blevet omtalt, at, dersom Uendringsforslaget paa Afstemningslisten under Nr. 1 vedtages, vil Loven væsentlig tabe i sin Betydning navnlig for Jyllands Bedkommende. Fæsterne i Jylland have en temmelig afgjort Uvillie mod Arvesætte, og man hører dem ikke saa sjældent sige, naar Arvesætte tilbydes dem: „vi blive dog ikke rigtige Selveiere“. Jeg kender et Tilfælde, hvor en Godseier i 1846 vilde afhænde betydeligt Fæstegods; han kunde i et helt Aar kun sælge en eneste Gaard til Arvesætte; men i det næste Aar, da han fraveg denne Anskuelse, folgte han til Selveiendom for en Værdi af over 50,000 Rbd. Jeg kan altsaa ikke stemme for Uendringsforslaget, og jeg troer heller ikke at kunne stemme for Uendringsforslaget under Nr. 2, ikke fordi jeg har Noget imod, at Salgene i Almindelighed ere indskrænkede til Fæsterne, disses Arvinger og Svigerbørn, men fordi der, naar dette Uendringsforslag antages, vil møde Tilfælde, hvor det vil staae hindrende i Veien for Salg. Man behøver blot at tænke sig det Tilfælde, at en Gaard er fæstledig, uden at Fæsteren har efterladt Livsarvinger, saa kan Salg ikke

finde Sted; Gaarden maa igjen bortfæstes. Jeg vil derimod være tilbøielig til at stemme for, at Ordene „disses Livsarvinger og Svigerbørn“ blev tilføjet den derhenhørende Passus i Lovforslagets § 1, hvorved denne Passus vilde komme til at hedde: „og forsaavidt Stederne ere bortfæstede ikke til Andre end Fæsterne eller disses Livsarvinger eller Svigerbørn uden med Samtykke af Fæsterne“; herved undgaaes, hvad jeg har paapeget, da Ordene, „for saavidt Stederne ere bortfæstede“, herved bibeholdtes. Uendringsforslaget under Nr. 5 ønskede jeg meget at kunne stemme for, fordi jeg troer, at Bestemmelserne, som deri indeholdes, ere ønskelige og hensigtsmæssige og dermed rigtige, og jeg maa tilføie, at jeg tillige anseer det i Forholdene rigtigt, at saadanne Uendringer maatte deri kunne stee til 3die Behandling, at en Forhøielse i Procentbeløbet kun blev at tilstaae, naar Afhandelsen stee til Fæsterne, deres Livsarvinger eller Svigerbørn. Endeel af de øvrige Uendringsforslag ere allerede saaledes imødegaaede, at jeg ikke hermed skal opholde Thinget. Kun med Hensyn til Uendringsforslaget under Nr. 10, hvorefter Sogneforstanderskabernes Betænkning skulde foreses, maa jeg gjøre opmærksom paa, at paa complete Godser er det ofte Tilfældet, at, paa et Par enkelte Medlemmer nær, bestaaer Sogneforstanderskabet ganske af Fæstere.